

Fra vann til land:

Mellom fisk og amfibier

A. Påstand Mellom fisk og amfibier anfører evolusjonister Kvastfinnefisk¹ som en forgjenger. Denne skiller seg fra strålefinnefisker, som omfatter de aller fleste av verdens nålevende fisk som dukket opp i jura-perioden. Kvastfinnefisk har kjøttfulle finner og puster med gjeller, men føder levende unger.

«Latimeria er en sjelden slekt fisk som omfatter to nålevende arter: West Indian Ocean kvastfinnefisk (*Latimeria chalumnae*) og den indonesiske Coelacanth. De følger den eldste kjente levende avstamning av Sarcopterygii (kvastfinnede fisk og tetrapoder), som betyr at de er mer nært knyttet til Lungefisk, reptiler og pattedyr enn til de vanlige strålefinnefisker fisker. Coelacanth er kjent for å svømme hodet ned, bakover eller buken opp å finne sine byttedyr, antagelig ved hjelp av sine 'rostrale kjertler'².

Bilde 1 Latimeria (*chalumnae*) Fra: <http://en.wikipedia.org/wiki/Latimeria>

Forskere mistenker at en av grunnene til denne fisken har vært så vellykket, er at arten er i stand til å bremse ned sine metabolisme med vilje, synke ned i mindre bebodde dybder og minimere sitt ernæringsmessige behov, i en slags dvale modus.

Coelacanth kan leve så dypt som 700 meter under havnivå, men blir oftere funnet på dybder på 90 til 200 meter. Noen kan svømme til dybder så grunt som 55 m på jakt om natten. Dybden er ikke så viktig som deres behov for meget svakt lys og, enda viktigere, for vann som har en temperatur på 14-22 ° C. De vil stige eller synke for å finne disse forholdene. Mengden av oksygen blodet kan absorbere fra vannet gjennom gjellene er avhengig av vannets temperatur. Vitenskapelig forskning tyder på at Coelacanth må bo i kaldt, oksygenrikt vann, ellers kan ikke blodet absorbere nok oksygen.³

Fisken ser ut til å være svært godt tilpasset sitt miljø, som blir sett på som en av årsakene til at det har den tregeste utviklende genomet av alle kjente virveldyr. Hunnen av coelacanth føder levende unger ", i grupper på mellom fem og 25 yngel på en gang. Ungene er i stand til å overleve på egen hånd umiddelbart etter fødselen.»

¹ <http://en.wikipedia.org/wiki/Latimeria> (Google translate + sliping)

² Som ligger i retning av hodet, like ved hodet, forsiden av hodet (snl)

³ page 200, Weinberg, Samantha. 2006. A Fish Caught in Time: the Search for the Coelacanth. HarperCollins Publishers, New York, NY.

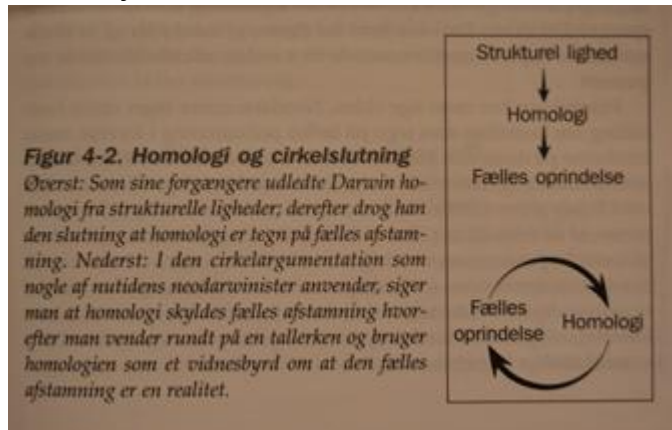
B. Vår kommentar: Vi kan skjønne at en går etter kvastfinnefisk med kjøttfulle finner, for å finne likhet (homologi) med amfibienes lemmer, samt dessuten forskyve bakover i tid evt. felles overgangsformer. Men likhet trenger som nevnt ikke innebære slektskap. For de nålevende artene, er det selvsagt uheldig for evolusjonister at kvastfinnefisken

(coelacanth) genom er det tregest utviklende genomet fra alle kjente virveldyr. At nåværende kvastfinnefisk er avhengig av oksygen i passe temperert vann, for at gjellene skal gjøre jobben sin, gjør sitt til at det å krype opp på land ikke er det første den ville finne på..

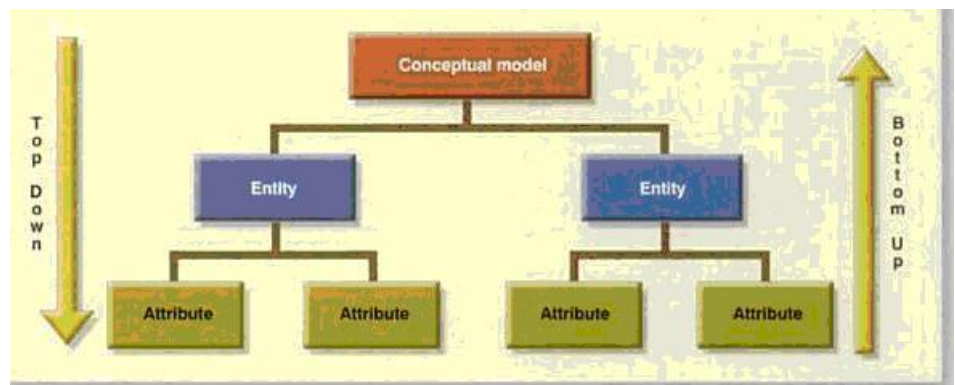
For å kunne bruke lemmer til å gå på, kan de ikke lenger være festet via f.eks. buk, men må være festet i skjelettet. For at fisk kan bli krypdyr (makroevolusjon)-må 4 bein-ekstremiteter forbindes via ben til skulder-

parti. Til dette trengs det proteiner. Det dannes ikke et protein, uten et gen. Genet må være der! Hvor kommer informasjonen fra? Forskere har dessuten tabbet seg ut før, når de skulle velge seg ut

et pattedyr som kunne krabbe på land⁴. Det viste seg at det kanskje ikke kunne gå i det hele tatt. Her talte fakta om kroppsvekt og lemmenes styrke og plassering i mot 'forhåpningene'.

Bilde 2 Logisk sirkelslutning Fra: Evolusjonens ikoner; Jonathan Wells; Forlaget Origo

Bilde 3 Top-Down og Bottom-Up modeller
<http://ce-gmbh.com/Databases/TopDown.htm>

Dyr har koordinerte bevegelser; ekstremiteter må fungere som et samlet hele. Bevegelser må gå via et koordinerende hjerne-senter. Utvikling i så måte er lettere å forklare ved et 'top-down' enn et 'bottom-up' informasjonssystem. Det blir i så fall 'rør og tilfeldigheter', særlig når da evolusjonen ikke er styrt, som er et viktig kjennetegn ved darwinistisk evolusjon. Om en innfører en samordnende styrende instans for evolusjonen et eller annet sted, innfører en intelligens. Da er en over i ID-leiren. Det vil evolusjonister for all del unngå.

⁴ <http://www.abcnyheter.no/video/2012/05/31/forskerne-kan-ha-tatt-feil> -besøkt juli 2013.

Fra vann til land⁴

Endring i livsvilkår fra et liv i vann til et liv på land, reiser en del spørsmål. Disse spørsmålene må i alle fall delvis finne sin løsning i ett enkelt dyr, for at det skal kunne fortsette leve under nye forhold. Vi skal se på noen av dem⁵:

i) Større kroppsvekt. I følge Arkimedes lov får et legeme som er nedsenket i vann, en oppdrift som er lik vekten av den fortrenkte væskemengden (dyrets volum, om spesifikk vekt for vannet er 1). Når en organisme 'beslutter seg for' å gå på land, må det bære sin fulle vekt. Det krever solide muskler og et sterkere skjelett. Vektøkningen medfører også økt energiforbruk på ca. 40%.

ii) Ny måte å puste på. Oksygenet som trengs for stoffskifte-prosesser, må nå bli opptatt fra lufta i stedet for fra vannet. Et helt nytt system for tilførsel av oksygen kan være nødvendig for å unngå en plutselig død. -Forutsetter da at det ikke er amfibium som har levd i havet inntil da, p.g.a. tidligere drepende ultrafiolett stråling i luft.

iii) Problemer i forhold til uttørking/kvitting med kroppsvæsker: Utsondrede kroppsvæsker kan ikke lenger bare vaskes vekk av vannet. Vann må behandles forsiktig på land. Vann er en hovedkomponent ved alle levende organismer. Våre nyrer kan filtrere avfallsprodukter fra 150 liter av væske og kun kvitte seg med 1 liter urin. En passelig hudoverflate som hindrer dehydrering blir nødvendig på land.

iv) Store temperaturforskjeller: Gjennom et døgn endrer ikke havtemperaturen seg mye. På land kan det bli store temperaturforskjeller fra varm middag til kjølig natt. Et dyr på land krever passende forholdsregler for å ta hånd om slike variasjoner.

Problemet har vært anerkjent av evolusjons-biologer. G. Osche innrømmer: 'Under visse evolusjonære faser, kan ikke levende organismer bare unngå prosesser midlertidig, som følge av endringer'⁶. Som en følge av dette kommer K. Hansen med følgende krav: 'Organismene må derfor nå fram til et høyere utviklingsnivå i i vann før de kan våge seg ut på tørt land.' Dette er igjen en umulig tanke i ET. Hvordan kan noen organisme ha så

Bilde 4 Lunger i tillegg til hud
<http://www.saburchill.com/chapters/chap0022.html>

⁵ Fra: Gitt W: 'Did God use Evolution?' MasterBooks 2006, Kap.4.

⁶ Osche G: Die Motoren der Evolution. Zweckmäßigkeit als biologisches Problem, Biologie in unserer Zeit 1 (1971) s58.

mange fundamentale endringer til sin disposisjon, at den kan klare endring fra vann til land?⁷

13.6.1. 2. Hver etter sitt slag

For biologer er arter av organismer de primære byggesteinene, liksom kjemiske elementer er det for kjemien. Rolf Siewuing definerer slag/art i forhold til to kriterier⁸:

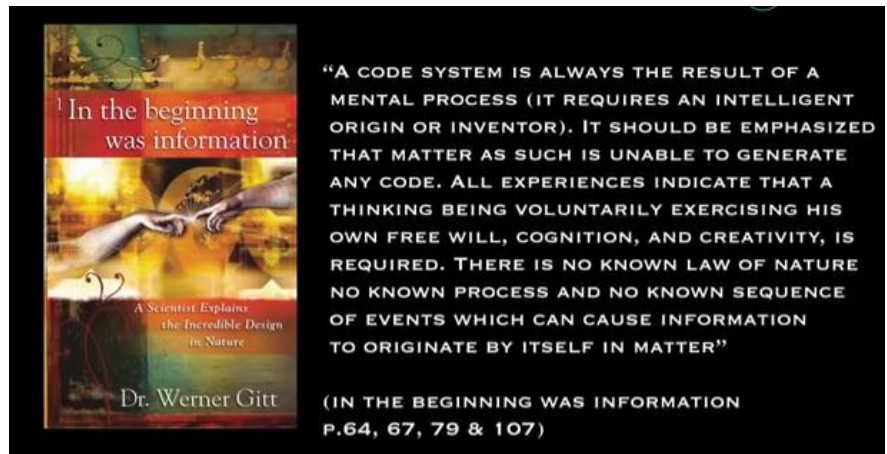
1. Fra synet til reproduktiv biologi, er en art et fruktbart fellesskap som eksisterer under naturlige forhold og mellom hvem uinnskrenket gen-utveksling er mulig (biospecies).
2. Fra et strukturelt synspunkt besitter en art den samme konstruksjonsplanen (morphospecies)

I et evolusjonsmessig perspektiv er alle systematiske kategorier antatt å være beslektet, med den følge at et fylogenetisk tre eksisterer. Problemet i ET med å få fram ukjente relasjoner beskrives slik⁹:

'Det er som en observator som ser er en flomrammet frukthage, der grenene bare har toppen av grenene over vann. Han vet ikke hvordan grenene henger sammen med hverandre, eller med treet.

Mesteparten av mellomrommet mellom

'avstammingsgreinene', er gjemt under vann. Disse gapene må brolegges systematisk.'

Bilde 5 Et kodet språk oppstår ikke av seg selv fra materien.

<https://www.youtube.com/watch?v=ZS1x-6al2pE>

Informasjonsteoretiske innvendinger: Den essensielle enheten i alle livsformer, er informasjonen inneholdt i genene. Det forutsatte evolusjonære avstammings-treet, er ikke kontrollert eller styrt av informasjon. Slik er det en umulighet i forhold til informasjonsteorien¹⁰. På den annen side er utvikling av embryoer en prosess som er kontrollert og styrt av informasjon. Nylige oppdagelser i molekylærbiologi har vist at veldig mange mekanismer i levende celler eksisterer i den hensikt å overføre eksakt informasjon. Dette basiskravet om bestandighet i ulike organismer blir medgitt av evolusjonsbiologen

⁷ (Hansen. K: Ein Streifzug durch die Geschichte des Lebens, seine Entstehung und Entwicklung, Kultur & Technik (1980), s. 29

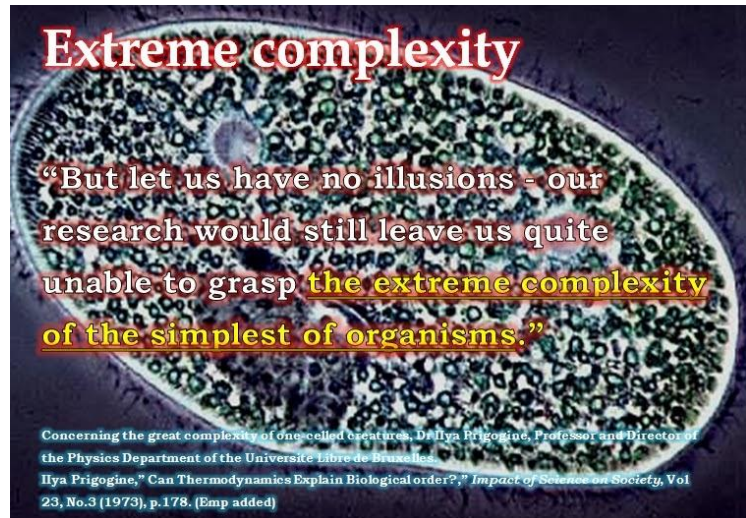
⁸ Siewing R: Evolution. Bedingungen, Resultatet, Konsequenzen, Stuttgart, New York, 2. bearb. Aufl.1982; s172

⁹ Siewing R: Evolution. Bedingungen, Resultatet, Konsequenzen, Stuttgart, New York, 2. bearb. Aufl.1982; s173

¹⁰ Gitt W: Information und Entropie als Bindeglieder diverser Wissenschaftszweige; PTB Mitteilungen (1981) S. 16-17

G. Osche¹¹: 'Settet av gener til en organisme er et fintonet team, et balansert genom, hvis harmoniske samvirke bestemmer den organiserte utvikling av levende vesen. Dette fint balanserte genom er ekstremt viktig for organismen, og blir alltid overført uendret for hvert steg med celledeling og deling av kjerne og kromosomer. Før hver celledeling må den genetiske koden replikeres, slik at den eksakt samme kjemiske konfigurasjonen blir dannet. Denne identiske replikasjonen av genene garanterer bestandigheten til genetisk informasjon.

Mutasjon og seleksjon kan ikke være en kilde til ny eller ulik informasjon. Det holder ikke mål i forhold til informasjonsteori at enkle konstruksjonsplaner kan danne mer komplekse ved hjelp av mutasjoner (støy) og seleksjon (bortvelging). Ingen slik byggende begivenhet er blitt observert, mens det motsatte er påvist utallige ganger. Fra et komplekst sammensatt system, f. eks. et korthus, trengs det kun å fjerne et enkelt element før det hele raser sammen. Hovedoppgaven til arv, er å beholde atskillende karakteristika til alle arter av organismer konstant.

Bilde 6 Selv de enkleste er ekstremt komplekse

<http://godcreationandthecosmos.blogspot.no/p/quotes.html>

I prosessen med seksuell reproduksjon derimot, blir nye genformasjoner formet kontinuerlig. Det innebærer jo at hvert individ har sitt unike sett med gener. Pattedyr besitter omtrentlig en million gener. Slike store kvantiteter, sammen med uhyrlige antall kombinasjonsmuligheter, er grunnen til at to personer ikke er identiske. Men reproduksjon er bare mulig innenfor gitte grenser¹².

Forskjeller mellom menneskeliv og dyreliv

'Evolusjon er definert som utvikling av alle ting i alle sfærer av vår verden, inkludert nedkomsten av mennesket fra apelignende forfedre.¹³

Selv på rent biologisk nivå er det en dyp kløft mellom menneske og dyr:

¹¹ Osche G: Die Motoren der Evolution. Zweckmässigkeit als biologisches Problem, Biologie in unserer Zeit 1 (1971) s53.

¹² Scherer S: Entstehung und Geschichte der Lebewesen, Daten und Deutungen für den schulischen Bereich, Giessen; 1986, s 207

¹³ Bresch C: Zwischensüfe Leben, Evolution ohne Ziel, Frankfurt/M.;1979; s10

- i) Den menneskelige hjerne rommer kvalitativ bevissthet, som ikke har noen parallell i dyreverdenen. Menneskets mentale egenskaper er en side ved dette¹⁴.
- ii) Mennesket besitter evne til å uttrykke sine tanker i tale, og denne er helt ulik den som dyr besitter. Det er velkjent at papegøyer kan herme etter menneskelig tale, men noen klar bevissthet i den sammenheng gjenstår å spore¹⁵. Mennesket har en ufattelig vidt felt av interesse og observasjoner mange og fjerne objekter. Det er i stand til å gjøre abstraksjoner og bruke sitt språk om språket (metaspråklige hensikter).
- iii) Bare mennesket er fullt 'oppegående'. Det kan bevege seg oppreist på grunn av den spesielle struktur til ryggraden. Hendene våre trengs dermed ikke til bevegelse, men kan nyttiggjøres til andre formål.

Spørsmål i denne anledning: I hvilken grad har dyr bevissthet? Hva stammer dyrenes instinkter fra? Hvorfor har mennesket så få instinkter? Hvor kommer menneskets språk, kreativitet og humor fra? Mange spørsmål blir vanskeligere å svare på om en forutsetter at mennesket bare er et dyr blant flere, enn om en erkjenner at mennesket står over dyrene og er tildelt et spesielt ansvar.

Menneskespråkets utvikling er et annet eksempel. Aper kan ikke artikulere språklyder fordi de ikke har muskler og nervestyrt finmotorikk i munn og tunge til å kunne gjøre det. I menneskets «darwinistiske» språkutvikling må derfor alle mutasjoner som gjorde oss i stand til å lage et differensiert språk ha kommet FØR den aktuelle språkutviklingen: Leppene og tunga som skulle lage disse nye språklydene måtte alltid være der før språkutviklingen, og da er det jo utelukket at det var menneskets kommunikasjonsbehov som laget dette differensierte taleorganet.

Bilde 7 Vanskelig å snakke menneskespråk -uten mulighet Fra: <http://www.nytimes.com/2010/01/12/science/12monkey.html?pagewanted=all&r=0>

Det virker som darwinister og human-etikere ser det som et kall å fortelle oss andre at vi 'bare er dyr'. Det rare er at de gjør det under forutsetning av at de -og vi, ikke er det: Et dyr ville ikke tatt bryet med å fortelle andre dyr at de kun var dyr. Hva ville dyr ha å vinne på det? Det ville være mye mer matnyttig å konsentrere seg om å følge sine instinkter og satse på overlevelse og forplantning.

Ut fra manges praksis, virker det som 'budskapet' har nådd fram til mange mennesker. Mens de som fortsetter i formidlerrollen ser seg selv i et annet, 'høyere' hierarki -overfor resten av 'sauene'?

¹⁴ Gitt W: Logos oder Chaos, Neuhausen/Stuttgart, 2.uberarb. 1985; s115-130

¹⁵ Gitt W: Energie, optimal durch Information Neuhausen-Stuttgart, 1986, s112-130